

РЕШЕНИЕ

№ 9626

гр. София, 19.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8968** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) вр. чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка.

Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) – С., със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 10 срещу Решение № 3705 от 13.08.2024 г. по НАХД № 15545/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 18-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № С-14-3085/28.08.2023 г. издадено от директора на РИОСВ – С. и в тежест на РИОСВ е възложено заплащане на направените разноски за юрисконсултско възнаграждение на санкционираното дружество – „Топлофикация София“ ЕАД.

С обжалваното НП, на основание чл. 69, ал. 1 от Закона за опазване на околната среда вр. чл. 20, ал. 1, предл. първо и чл. 3, ал. 2, т. 3 от Наредбата за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения на „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД е наложена еднократна санкция в размер на 574,14 лева за установено наднормено съдържание в обект ОЦ „Л.“ на азотни оксиди в емисиите от вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от „Комин № 1 – Водогрейни котли №№ 1, 2, 3, 4 и 5 по представените в РИОСВ – С. и

утвърдени годишни и месечни доклади от собствени непрекъснати измервания за 2022 г.

В касационната жалба са изложени аргументи за необоснованост и незаконосъобразност на решението на СРС. Твърди се неправилно приложение на материалния закон и нарушение на съдопроизводствените правила. Поставен е акцент върху обстоятелството, че размерът и начинът на определяне на санкцията не е част от фактическия състав на конкретно установеното административно нарушение, за да се приеме, че е довело до съществено ограничаване на правото на защита на санкционираното дружество. Сочи се, че имуществената санкция е определена при спазване на общите правила в чл. 27 от ЗАНН и предвидените специални норми на Наредбата за вида, размера и реда да налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения. С тези съображения е обосновано искане за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на НП, предмет на съдебен контрол. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

Отвeтникът по касационната жалба – „Топлофикация София“ ЕАД в писмен отговор е изложил съображения за неоснователност на възраженията на касатора. Поставил е акцент върху липсата на съществени обстоятелства в НП относно начина, по който е определен размера на наложената имуществена санкция. Направил е искане обжалваното решение да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Настоящият касационен състав на Административен съд - София – град, въз основа на приложените доказателства, съобразявайки становищата на страните, наведените касационни основания, съобразно правомощията си по чл. 218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в предвидения в чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок (съобщението за изготвеното решение е връчено на 22.08.2024 г. на процесуалния представител на дружеството, а жалбата е изпратена чрез куриер на 27.08.2024 г. и е заведена с вх. № 276492 на 29.08.2024г.), от процесуално легитимирано лице – директорът на РИОСВ – С., срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Обжалваното решение е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила, по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 от НПК – касационно основание за отмяна и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда, съгласно чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК.

В мотивите на решението липсва изложение на факти, които съдът е следвало да изведе въз основа на анализ на събраните в съдебното производство доказателства, за да приеме за установени или не съставомерните елементи на процесното административно нарушение, за което е наложена имуществена санкция на „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД. Вместо това, съдът се е ограничил да посочи, че единствено релевантен за настоящия казус е редът, по който се определя санкцията и доколкото не е възпроизведен в НП, същото е издадено в нарушение на изискването на чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН. Направен е извод, че допуснатото нарушение ограничава съществено правата на защита на санкционираното дружество и на това основание го е отменил.

В този аспект, с основание от касатора се сочи, че редът, по който е определена санкцията не е елемент от състава на административното нарушение. Нещо повече въпросът за вида и размера на административно наказание се поставя винаги след като е установено извършено административно нарушение и неговия автор. Подобни фактически изводи не са направени в мотивите на обжалвания съдебен акт.

Съдебният контрол, който дължи районният съд в административно наказателното производство включва проверка със способите и средствата на доказване, предвидени в процесуалните закони, на релевантните факти, въз основа на които следва да бъде установено извършено ли е административното нарушение, което е санкционирано от административно наказващия орган, установен ли е извършителят на това нарушение, виновно ли е извършено и едва след положителен отговор на тези въпроси, изведен въз основа на анализа на събраните в съдебното производство доказателства, следва да се обсъди приложимата санкционна уредба.

Касационната инстанция е инстанция по правото, а не по фактите и доколкото в обжалвания съдебен акт не са изложени фактически установявания, настоящият съдебен състав не може да извърши проверка на възраженията в жалбата. При липса на дължимата преценка на събраните доказателства относно фактическа обосновааност на НП се препятства възможността за проверка и на приложените материални норми. Въззивната инстанция е задължена да даде отговор на възраженията на страните не само по приложението на процесуалните норми при санкциониране на административното нарушение, а най – вече по фактите, установяващи или не на подлежащо на административна санкция нарушение на закона, независимо дали ги намира за основателни или не. Резултатът от тази проверка не може да бъде формален, а трябва да намери израз в мотивите на съдебния акт по начин, който позволява на страните да разберат волята на съда и аргументите, с които са уважени или не техните възражения.

При новото разглеждане на делото съдът следва да обсъди доказателствата и доказателствените средства, а ако е необходимо да събере и нови, за да прецени наличието на съставомерните елементи на административното нарушение, за което е санкционирано дружеството жалбоподател и едва след това да направи преценка за спазването на изискванията за определяне на наложената санкция и съответствието ѝ с изискванията на чл. 12 от ЗАНН.

При новото разглеждане на делото съдът следва да се произнесе и по искането за присъждане на разноски, съгласно чл. 226, ал. 3 от АПК.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК,
Административен съд София- град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 3705 от 13.08.2024 г. постановено по НАХД № 15545/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

